

ORCSIK ROLAND

Zsilip

*Bomlott betonerőd
a folyó fölé magasodó,
kopár kilátó.*

*Háta mögött, a folyó torkolatánál,
a letaposott évszázadból
kimered a szilárd hajózsilip.*

*Finom vasszerkezet
az épület feje,
rozsdás korona rajta a gőzgép.
Mintha egy istenség
ülne a kőtrónján,
a Tisza idomított ősbüllőként
kúszik a lábai előtt.*

*Sűrű zajjal zúgnak
a vizet hajtó, láthatatlan kezek:
falakat feszítő turbinák.*

*A zsilip két kapujából kibabzó,
két zöld víznyelv nyalogatja
a felhevült folyót.*

*Kölyökkorban a falakról
vetődtünk fejest a boltágba.*

*Egyszer ugrás előtt megfordultam,
ám nem mertem felmászni
az acélcsúcsra,
pedig akkor még nem
féltem a magasságtól.*

Csodakürt

*játék alatt szivárgott a zene
a hangfalakból kürtös dalok
szólamaira szorongattad
a zöld teniszlabdát eltévedtünk*

mondta hirtelen fel sem fogtam
eltévedtünk ismételted hol kérdeztem
kis kezéd lepke-
hálónak változott a hang irányába
kapott láthatatlan erdővé
sűrűsödött a nappalink
eltévedt a zene erősítetted meg
kapjuk el mondtam a szárny-
verdesés fokozódott füledben a hang
kapcsold ki kapcsold
ki kapcsold
ki kap-
csold
ki
hallod
peregnek a dobok
tral-la-lí
tral-la-lejj
közeleg a csontsereg
tral-la-lí
tral-la-lejj
lepke után menetel
matt éjjeli herceg
merre száll a lepke
merre csalja katonáit
tral-la-lí
tral-la-lejj
kilép a sorból az egyik
kezébe adja a kürtjét
megfújod hosszan
hosszan holdfényesen
hullámzott a hang
elpárologott a csontsereg
kiszórt a nappalink
egyedül a matt éjjeli herceg
cikázott még a csillár körül
haza akar menni mondtad
engedjük szabadon
odaléptem az ablakhoz
kinyitottam
és betöltötte a szobát a csend